

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ואמו צריכים להתפלל הרבה מאוד על כך שבנם יגדל בכשרות לתפארת, והתפילה צריכה להיות קבועה יום יום ולא יעבור, ואפילו כמה פעמים ביום, בכל יום ויום. ולא להסיח דעת משום אחד מהצאצאים, שכולם יהיו זרע ברכ' ה' הולכים בדרך הישר בתורה ומצוות ויראת שמים.

והנה כל זה לכתחילה. אבל בדיעבד אפילו גדלו הנערים והגיע גיל המרד, גיל ההתבגרות והרצונות העצמיים החזקים, ולא הכל הולך כשורה, בלשון המעטה, אעפ"כ אל יאוש, עוד אפשר לתקן ולהצליח הרבה מאוד, אם אמנם עכשיו המאמץ וההוצאות הנדרשות הם ברמה יותר גבוהה, מ"מ אל יאוש, והשערים לא ננעלו, ואפשר לישר ולהועיל, וטוב גם להתייעץ, ולהיות מוכנים להתאמץ הרבה יותר בזמן, כח, ממון, טירחא, ומחשבה, ככל שידרש, ושערי תפילה ודאי לא ננעלו. ועכ"פ מעכשיו... וקודא אל

ה'... ולה' הישועה
בברכת התורה וכטו"ם
שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

מדרש

עֲטַרְתָּ זָקֵנִים בְּנֵי בָנִים (משלי יז, ו),
הָאֲבוֹת עֲטְרָה לְבָנִים, וְהַבָּנִים עֲטְרָה
לְאֲבוֹת. הָאֲבוֹת עֲטְרָה לְבָנִים,
שְׂנֵאֲמַר (משלי יז, ו): וְתַפְאֲרַת בָּנִים
אֲבוֹתָם. הַבָּנִים עֲטְרָה לְאֲבוֹת,
דְּכַתְיִב: עֲטַרְתָּ זָקֵנִים בְּנֵי בָנִים. רַבִּי
שְׁמוּאֵל בַּר רַב יַעֲקֹב אָמַר אֲבָרְקָם
לֹא נִצַּל מִכְּבֹּשׁן הָאֵשׁ אֶלָּא בְּזִכּוּת
שֶׁל יַעֲקֹב, מִשָּׁל לְאֶחָד שֶׁהִיָּה לוֹ דִּין
לְפָנֵי הַשְּׁלֵטוֹן וְיִצְא דִּינֵוּ מִלְּפָנֵי

הַשְּׁלֵטוֹן לְשָׂרְף, וְצָפָה אוֹתוֹ הַשְּׁלֵטוֹן בְּאֶסְטְרוֹלוֹגִיָּא שֶׁלוֹ שֶׁהוּא
עֲתִיד לְהוֹלִיד בֵּת וְהִיא נִשְׂאֵת לְמִלְכָּה, אָמַר כְּדָאי הוּא לְהִנְצִל בְּזִכּוּת
בֵּתוֹ שֶׁהוּא עֲתִיד לְהוֹלִיד וְהִיא נִשְׂאֵת לְמִלְכָּה. כִּף אֲבָרְקָם יִצְא דִּינֵוּ
מִלְּפָנֵי נְמִרֹד לְשָׂרְף, וְצָפָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂעִיבָק עֲתִיד לְעַמֵּד
מִפְּנֵי, אָמַר כְּדָאי הוּא אֲבָרְקָם לְהִנְצִל בְּזִכּוּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, הַדָּא הוּא
דְּכַתְיִב (ישעיה כט, כב): לִכֵּן כֹּה אָמַר ה' אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת
אֲבָרְקָם, יַעֲקֹב פָּדָה אֶת אֲבָרְקָם.

(בראשית רבה סג, ב)

תיקון הכללי

נ"א עוון חטאתי. חטא - הוא בשוגג, ועוון - הוא במזיד. ומה שיין ביטוי "עוון חטאתי"? והנה אמרו חז"ל (ביצה טז, ב) גבי עירוב תבשילין, שמי ששכח לעשותו - יכול לסמוך על גדול העיר שעשה עירוב תבשילין עבור כל העיר. ומסופר בגמרא על מי ששכח וסמך עליו, והתירו לו לבשל. ובעבור שנה שכח שוב - ואסרו לו, משום דהשוכח בשוגג ושוב שוכח בשוגג (אע"פ שהי' צריך להזהר בכפלים) - נחשב כמזיד ופושע. וזהו "עוון חטאתי"; אי"נ יש לומר על הרבה דברים שאדם מקל לעצמו כדין חטא ושוגג, ובשמים מחשיבים לו כמזיד עבור כוונות וכוחות הנפש ורצונות נסתרים, כעין דין רוצח בשוגג שגולה, אבל אם רצח בשוגג את שונאו - מחשיבים לו כמזיד, כדאיתא במס' מכות (ו, ב).

(מתוך הספר "שי למורא")

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר תולדות לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ואלה תולדות יצחק... ויגדלו הנערים, ויהי עשו איש יודע ציד, איש שדה. ויעקב איש תם יושב אוהלים"** (בראשית כה, יט, כז).

ופרשי' ויגדלו הנערים. כל זמן שהיו קטנים - לא היו ניכרים במעשיהם, ואין אדם מדקדק בהם מה טיבם, כיון שנעשו בני שלוש עשרה שנה, זה פרש לבתי מדרשות (כמו שפרשי' לקמן 'יושב אוהלים', אהלו של עֵבֶר (כ"ד סג, י) וזה פרש לע"ז (שם). ובמקור בחז"ל (שם) איתא: רבי לוי אמר משל להדס ועצבונית (הדס - הוא שיח ריחני ויפה, ועצבונית - הוא שיח קוצים) שהיו גדלים זה על גבי זה (היינו זה אצל זה, קרובים), וכיון שהגדילו והפריחו,

זה נותן ריחו, וזה חוחו (קוציו), כך כל יג' שנה שניהם הולכים לבית הספר, ושניהם באים מבית הספר, לאחר יג' שנה וכו'. אמר רבי אלעזר צריך אדם להטפל בבנו עד יג' שנה (לחנכו ולהדריכו ולהעמידו בקרן אורה, וליישר דרכיו העקומים, ולהפעיל סמכותו כאבא, ואפילו בכח שלא מרצון הבן), מכאן ואילך - צריך שיאמר "ברוך שפטרנו מעונשו של זה", דהיינו אם הגיע גיל שאביו רואה שהבן מורד בו, ואין בידו להכריחו, וסמכותו התערעה - יאומר "ברוך שפטרנו", כי עד עכשיו היתה האחריות והיזה העונש מוטל

על כתפי האבא, מכאן ואילך - הוא בעצמו בר עונשין, ואין אחריותו עליו יותר מכל יהודי שמחוייב רק מצד הדין (ויקרא יט, יז) הוכח תוכיח את עמיתך.

והנה פרשה וסוגיא זו היא כואבת ומורכבת מאוד, ויש בה הרבה פרטים ושינויים, בין בן לבן, ובין אבא לאבא, ויש עוד הרבה שינויים סביבתיים וכו'. מ"מ בגדול רואים מכאן שהאבא צריך לחנך את בנו, כל עוד ניתן לחנכו ועיקר הגיל ועיקר התועלת ועיקר הכוחות והמשאבים צריכים להשקיע בסתמא עד גיל בר מצווה, כי עד אז הוא עיקר החינוך (היפך חלק גדול מהציבור שטועה וחושב, שעד גיל שלוש עשרה אין עם מי לדבר, וצריך רק לספק צרכיו ורצונותיו של הבן, לפנק אותו ולעשות לו חיים קלים, ולא כן הוא, אלא להיפך, עיקר החינוך הוא עד אז, וצריך ליישר דעותיו והנהגותיו, ולהרחיקו מדעות משובשות ומפסידות, ונפסדות, ולהרחיקו מחברים רעים, וכלומניקים, וצריך להטעימו בחוויות רוחניות עזות של קדושה וטהרה, ולדבר עימו הרבה על אמונה, ואמונת וסיפורי צדיקים, ולעשות לו חשק נמרץ לכל דבר שבקדושה, כעסק התורה והתפילה, ולהטעימו מנועם קיום המצוות, ולקשור איתו עמו ביחד ציציות ולולב ומינוי, ולעשות חסד עם מי שצריך לכך, ולשבח ולפאר ולרומם כל נקודה טובה וק"ו דין ומצוה שהם רצון ה', ולגנות ולהרחיקו מעבירות ומכל דרך דבר שהם נגד רצון ה', ובפרט מחברים רעים. ובדאי שאביו

'חותמו אמת'

הַעֶקֶר שֶׁהַבֵּל תְּלוּי בּוֹ הוּא אֱמֶת, לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ
אֱמֶת לְפִי מְדַרְגָּתוֹ, כִּי 'חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-יִשְׂרָאֵל'
הוּא אֱמֶת' (שֵׁשֶׁת נה יוֹמָא סט), וְהוּא יְסוּד הַבֵּל, כִּי
אֱמֶת הוּא רֵאשׁ תּוֹךְ סוֹף. וְכִיּוֹן שֶׁהוּא כְּמְדַרְגָּת
אֱמֶת, אִזּוֹ כְּכִיּוֹבֵל נִתְלַבֵּשׁ בּוֹ אוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
כְּעֵצְמוֹ, אֲשֶׁר חוֹתְמוֹ אֱמֶת, וְאִזּוֹ נֶאֱמַר עֲלָיו: "ה'
אוֹרִי וְיִשְׁעִי" (תהלים קלט). וְכִיּוֹן שֶׁה' אוֹר לוֹ,
יּוֹכַל לְמַצֵּא פְתָחִים הַרְבֵּה לְצֵאת מִתְּחִשְׁבֵּן
וְהַנְּלוֹת שֶׁהוּא סְגוּר שָׁם.

(ליקו"מ קיב)

חַרְב וּסְכִינ שֶׁל שְׁחִיטָה

הוא בחינת תוקף הדין, אבל על ידי זה דייקא ממתיקין ומבטלין תוקף הדין שמשם נשתלשל אחיות הסטרא אחרא שהם בחינת החצים הנ"ל שהם בחינת חרבו של עשו בחינת ועל חרבך תחייה. ועשו נקרא עיין שם עשיה, כי הוא תוקף זהמת העשיה. כי חרב וחצים הם בחינה אחת כמו שכתוב מפיץ וחרב וחץ שנון וכו'. וכן בקדושה אצל השם יתברך כתיב אם שנותי ברק חרבי ותאחו במשפט ידי, ופרש רש"י בשר ודם זורק חץ ואינו יכול להחזירה אבל הקדוש ברוך הוא זורק חץ ומחזירה, ורבינו ז"ל הביא שם זה הפסוק לענין המעשה הנ"ל עיין שם, נמצא שחרב וחץ הם בחינה אחת היינו שעל ידי שחיטת הקרבנות בחרב וסכין שהם בחינת תוקף הדין קדושה כנ"ל, על ידי זה מוציאין מהבהמה כל החצים דסטרא אחרא שהם כל התערובות הרע שהוא תוקף רוח המהמיות שנאחו בה, ועל ידי חרב של שחיטה ממתיקין הדינים בשרשם ומוציאין ממנה כל הרע ומבררין רוח האדם מרוח הבהמה הטוב מהרע על ידי בחינת זריקת החצים והחזרתן הנ"ל שזהו בחינת השחיטה כנ"ל. ועל כן עיקר השחיטה בהולכה והובאה כמו שאמרו רבותנו ז"ל שיעור סכין כדי שיוליך ויביא, כי עיקר השחיטה בבחינת הולכה והובאה, בחינת זריקת החצים והחזרתן שהוא בחינת המתקת הדינים בשרשן כנ"ל. (ליקו"ה יו"ד הלכות תולעים הלכה ד אות ז)

הארות על מאמר "קרא את יהושע" (בסימן ו)

כי מי שרודף אחר הכבוד הכל חוקרים אחריו ושואלים מי הוא זה ואיזהו שחולקים הכבוד הזה. נמצא שהרועה להנצל מנפילתו לבאר שחת יברח מכל הנ"ל, כי גם עוה"ז הוא עולם הפוך הוא וכדאיתא בזה"ק (שלח לך, דף קסח) זכאה מאן דאזער גרמיה בהאי עלמא, מאן דאיהו זעיר דאיהו רב, ומאן דאיהו רב איהו זעיר. ומכל הנ"ל מבואר כדברי רבינו ז"ל שמי שרודף אחר הכבוד אינו משיגו שזה בחי' משחז"ל (עירובין יג:) ללמדך שכל המשפיל עצמו הקב"ה מגביהו וכל המגביה עצמו הקב"ה משפילו, כל המחזר על הגדולה גדולה בורחת ממנו, וכל הבורח מן הגדולה גדולה מחזרת אחריו כי לעולם אין לאדם לעשות אלא את שלו, דהיינו שמוטל עליו לעשות, דהיינו לקיים רצונו יתברך, וה' הטוב בעיניו יעשה, ואין זה עסק שלו אם יכבדהו או יבוזהו מחמת זה, שזה בחי' משחז"ל (נדרים סב.) למד מאהבה וסוף הכבוד לבא, כי הלומד כדי להשיג כבוד אפי' בצורה הכי מתחכמת ונעלמת לא ישיג כבוד אלקי בשום פנים וכו"ל וכן תראה בכל מקום ובכל זמן ובכל ענין שהעושה דבר מה לשם כבוד משיג בסופו של דבר קלון. (מתוך הספר "יש מאין")

"זעל חרפך תחיה"

כדי לילך לארץ-ישׂראל צריך להכניע מתחלה הרשעים מוציא דבת הארץ ולהענישם בחרבא וקטלא. וכח הנה צריכין לקבל מאדום הממנה על כל הענשים וחרב כמו שכתוב: "זעל חרפך תחיה" (בראשית כ"ז מ). ועל-ידי אותיות התורה שחידש נבכראים פחות ורחניות. והן הן מלאכים ממש שמוקבלין הפח מאדום הנ"ל. וכחות אלו הן לפי התחבשות התורה והארתה שנתרבה לפי רבות הקדושה שנתוסף למעלה פנ"ל. ולפי רב התורה פן רבוי המלאכים וכן להפך כשהקדושה מעטת המלאכים הנבכראים מחדושי התורה הן מעוטי פח שאין פח בידם לקבל פח הנ"ל כי אם להכניע את הרשעים ולהביא מרף בלבבם. (קיצור ליקוטי מוהר"ן תשעה תקוני"כ אות ט)

"ברכני גם אני אבי"

זה שמצינו גבי עשו, שרצה להטעות את אביו ברמאותו ושקריו עד שימשיך עליו את הברכות מלמעלה, עד שיעקב הברך לילך עמו במרמה גדולה, עד שחטף הברכות ממנו, וגם אף-על-פי-כן התגבר עשו ואמר: "ברכני גם אני אבי", עד שברכו "זעל חרפך תחיה", שעל-ידי-זה מתארך הגלות כל-כף פידוע. וזה בחינת 'חמר הגב מהגולן', כי הגולן אינו מעלים על-פניו האמת כל-כף בערמותיו ושקריו, רק הוא בא וגולל את חברו ברוע ובאנס; והגב בא בערמה ובמרמה כל-כף, עד שמעלים האמת יותר ויותר, בביכול פאלו עשה עין של מעלה וכו' פנ"ל. ועל-כן הגב משלם כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כמו שאמר רבותינו ז"ל. כי בודאי 'זאתה מרום לעולם ה', כי אף-על-פי שנתן פח להשקר להתגבר כל-כף, אף-על-פי-כן יד הקדושה והאמת תמיד על העליונה, כי מעט מן האור דוחה הרבה מן החשך. ותכף כשמושיף האדם עצמו להאמת לאמתו, אזי מאיר עליו אור השם יתברך, שהוא בביכול עצם האמת; ואז לא די שזוכה לצאת מהחשך והשקר, אף גם הוא זוכה להוציא מהם כל הטוב שהיה כבוש אצלם מכבר; וכל מה שהשקר והחשך מתגברים ביותר להחשיף עליו, חס ושלום הוא מוציא מהם הטוב שכבוש בתוכם יותר ויותר על-ידי שמתגבר ביותר להמשיך על עצמו אור האמת, שזה בחינת תשלומי כפל שמשלם הגב כשנמצא הגבנה בידו. ואם התגבר ביותר עד שכבר טבחו או מכרו אזי משלם ארבעה וחמשה פנ"ל, שזה בחינת מה שזכה יעקב אבינו, עליו השלום, על-ידי האמת והתמימות שלו להוציא מיד עשו הברכה ומיד לבן הוציא כל זונגיו ושנים-עשר שבטי-יה ועשירות גדול, והכל על-ידי גדל האמת, שעל-ידי-זה לא די שהשקר אינו יכול להחשיף עליו, חס ושלום, אף גם האמת מאיר לו כל-כף עד שמוציא מהם כל הטוב שהיה כבוש אצלם מכבר פנ"ל.

(אוצר היראה אות עז)

רפואה שלמה

עמרם בן יוכבד

ניסים בן מרים

בתוך שאר חולי ישראל

לעילוי נשמת

דורית נת משה וחיה ע"ה
נלב"ע י' שבט

אבלין חיה נת אלה ע"ה
נלב"ע כ"ג חשוון

לאה נת חיה ע"ה
נלב"ע י' שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת

חנה נת יצחק ע"ה
נלב"ע ח' אדר א תשע"ו
ר' יוסף ואב בן שלמה זלמן גוטסמן ז"ל
נלב"ע י"ח אדר א תשנ"ה
ת.נ.צ.ב.ה.

מוסדות ברסלב

באגן לטוב טוב
של הרבה

- ✓ תורה, שיטת לימוד ייחודית
- ✓ תפילה
- ✓ מידות טובות
- ✓ יעוץ והכוונה אישית

050-4161022

לעילוי נשמת

תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

יריב בן מניה

חזרה בתשובה שלמה

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות